

Всяко ромско дете, на което е отредено да расте в тягът тип семейство, има свое място в него и то се определя от неговата възраст, пол и здравословно състояние. От най-ранна детска възраст то е възпитавано преди всичко в изключително уважение към по-възрастните, готовност да защити семейната и родова чест, привързаност и обич към всички членове на рода (особено към по-възрастните), опазване на семейно-родовите традиции, обичаи, правила и норми на живот, ранно включване и усвояване на семейния бизнес, който често съвпада със семейно-родовите традиции в практикуваната професия, според която се определя груповата принадлежност: калайджии, ковачи, сутари, джамбази, кошничари, въжари и т.н.

В тези семейства нравствено-емоционалният свят на децата е богат, имат силна нагласа към положителна ценностна ориентация и добри възможности за бърза адаптация към умствен труд. Учениците, произхождащи от такива семейства, често са отличници или много добри по успех в кварталните ромски училища, но и бързо прогресират и лесно се адаптират сред върстниците си българчета в смесените училища.

В онези ромски семейства, в които родителите са много млади, често и непълнолетни (нешто нормално за ромската общност), въстъпването в семейни отношения става под пълната опека и покровителство на по-старите членове на семейството. Изключителни правомощия в това отношение имат бащата и майката на младоженеца. В голямото ромско семейство това покровителство се приема съвсем нормално от младоженците и те почти никога не му се съпротивляват. Но ако младите дръзват да се противопоставят на покровителството или сами си изберат съпрузи, старите са категорични: приема се мярката за отълчване или изгонване от семейството. Това е най-страшното и жестоко наказание при ромите изобщо. Разбира се, съвременният начин на живот доста промени изконните традиции, но по отношение на уважението и зачитането мнението на по-възрастните, моралните ценности, етичните норми и правилата на поведение ромите са твърде, твърде консервативни. Това е основната причина точно при традиционните ромски семейства все още ясно и категорично да присъстват дух на взаимно уважение, пълна преданост един към друг, жертвоготовност при екстремни обстоятелства, завиден морал и етично отношение към